

A kettős (svájci és francia) állampolgárságú Jean-Pierre Pedrazzini autodidaktaként tanult meg fotózni – ismertette a fotóriporter életrajzát **Eörsi László** történész a Köztársaság téri megemlékezésén. – 1948-ban kezdett dolgozni a legnépszerűbb képes hetilapban, a Paris Match-ban. Az 50-es évektől „száguldó riporterként” dolgozott Indokínától Egyiptomig, az Északi-sarktól a Kaukázusig. A magyar forradalom hírére, október 28-án érkezett Mosonmagyaróvárra, ahol a két nappal korábbi sortüz áldozatainak temetéséről készített felvételeket. Másnap már Budapest utcáin fényképezett, amikor már éppen megszűntek a harcok. 30-án a Köztársaság téri ostromról készített felvételeket, megörökítve a felkelők tűzharcát a Budapesti Pártbizottság védőivel. A pártépülettel szomszédos 25. számú ház előtt dolgozott, amikor az ostromlók már leküzdötték a védők ellenállását. Ekkor halálos találatok érték: tizennégy géppisztoly-lövedék fúródott a testébe. A Péterfy Sándor utcai kórházba szállították, ahol kétszer

megműtötték, majd november 3-án repülővel Párizsba vitték. Ott is többször megműtötték, ám nem tudták megmenteni: november 7-én meghalt. A levéltári források szerint Tóth Tibor, 19 éves Kisfaludy utcai felkelő, alvilági figura vétkes Pedrazzini halálában. Őt később többen felismerték, hogy bántalmazta a lefegyverzett védőket. Emellett azonban elkötelezett védelmezője volt a magyar függetlenségnek: még november 6–7-én is harcolt a Rákóczi téren a szovjet páncélosok ellen. Ám egy ágyúlövedék csaknem leszakította a lábát, amelyet végül a kórházban amputáltak. 1958 őszén letartóztatták, halálra ítélték, és 1959. december 22-én kivégezték. Jean-Pierre Pedrazzini posztumusz a Francia Becsületrend lovagja lett. A Köztársaság tér 25. számú házban már 1990-ben emléktáblát állítottak tiszteletére, majd a forradalom 50. évfordulóján a mellszobrát avatták fel a téren, a pártház előtt. A Paris-Match szerkesztősége a lap 3000. jubileumi számát (2006. november) Pedrazzini emlékének szentelte.